

IN DIT NUMMER:

Bijdrage van:

*Johan Paantjens**Jan Paantjens**Frank Rockx**Ad van Tetering**Anthony Crowbars**Roeland van Woerkom**Corina Tak*

Interessante info

- Regeren met gedoogsteun
- Begroting 2011
- Fietstocht CDA
- De Achterban
- CDA-Partijcongres
- Bezuinigingen
- Talenacademie

Redactie Nieuwsbrief

Kees Groen

Tel: 0165-508172

Frank Rockx

Tel: 0165-504872

Marja Koevoets

Tel: 0165-511394

Henk Grimbergen

Tel: 0165-317437

E-mail:
marja.koevoets@hetnet.nl

VAN DE VOORZITTER

Beste CDA'ers

9 juni 2010 waren de verkiezingen voor de 2^e kamer en ruim 4 maanden later staat de nieuwe regeringsploeg VVD en CDA, met gedoogsteun van de PVV, met koningin Beatrix op het bordes. De uiteindelijke optie van een minderheidskabinet VVD en CDA met gedoogsteun van de PVV heeft vooral in de CDA geleerden veel stof doen opwaaien. Het gedachtegoed van de PVV wordt beschouwd als een bedreiging voor onze democratische samenleving. Veel CDA leden staken hun mening niet onder stoelen of banken, maar konden deze verkondigen in diverse gespreksronden op b.v. provinciaal niveau. Hier werd uitgebreid aandacht aan besteed. Er werd door verontruste leden een CDA manifest uitgebracht met de oproep de formatieonderhandelingen te stoppen. Ook CDA prominenten mengden zich in de discussie en spraken zich op voorhand uit in een voor of tegen samenwerking met de PVV en wachtten niet tot er een akkoord op tafel lag. Mede onderhandelaar Ab Klink vond dat de onderhandelingen de verkeerde kant opgingen, haakte af en schreef een brief aan de CDA fractie. Deze brief heeft voor veel opschudding gezorgd. De CDA fractie was ook niet eensgezind, 2 leden lieten in het onzekere of ze voor het rechtse kabinet met gedoogsteun zouden stemmen. Maxime Verhagen ging echter verder met de onderhandelingen en deze werden uiteindelijk eind september afgerond. Op 2 oktober volgde het CDA congres te Arnhem met ca 4.000 bezoekers. Na een goed congres waar de onderhandelingsakkoorden zijn gepresenteerd en waar iedereen zijn

zegie kon doen is uiteindelijk met 2/3 meerderheid voor het regeer- en gedoogakkoord gestemd. Naar elkaar luisteren is ook de kracht van het CDA.

Door de interne onenigheid in het CDA zijn veel kiezers die op 9 juni op het CDA hebben gestemd nu afgehaakt. We zijn mede hierdoor in de peilingen naar een historisch dieptepunt van 14 zetels gezakt in de week voorafgaand aan het congres. Nu klimmen we weer een beetje uit dit dal.

Persoonlijk denk ik dat elk zichzelf respecterend CDA lid tegen samenwerking met de PVV is. Echter de inhoud van het regeer- en gedoogakkoord woog voor 2/3 van de congresgangers zwaarder. Ik denk dat we voor beide groepen respect moeten hebben voor hun opvatting. Samen moeten we tenslotte de schouders eronder zetten om het CDA weer als één partij te presenteren en weer te laten groeien.

Johan Paantjens

CDA

Osterloh's laatste schoolreisje

Op vrijdag 18 september stapte het overgrote deel van de gemeenteraad voor de laatste keer onder aanvoering van burgemeester Andre Osterloh in de bus. Zoals ieder jaar was hij degene, die het initiatief nam om in de derde week van september de jaarlijkse excursie vorm te geven. Deze keer ging de trip richting Zeeland, meer precies het mooie stadje Zierikzee. Aldaar werden we allerhartelijkst ontvangen door de voormalige Halderbergse wethouder Gerard Rabelink, die nog niet zolang geleden als burgemeester van Schouwen Duiveland was geïnstalleerd. Daarvoor was hij al eerste burger van het kleine Maasbree in Limburg. Gerard had speciaal voor dit bezoek zijn vakantie uitgesteld, wat zeer gewaardeerd werd. Hij meldde er en passant wel bij, dat hij niet op de afscheidsdag van onze burgemeester kon zijn, maar dat nam iedereen voor lief. Hij bleef wel de hele middag bij ons.

Na de traditionele koffie met gebak en een videopresentatie in het gemeentehuis werden we in twee groepen door gidsen rondgeleid in het verrassend lieflijke en prachtig historische Zierikzee. Het deed me op sommige plaatsen denken aan een klein Amsterdam. Vooral de trieste herinneringen aan de watersnoodramp van 1953 maakten indruk. Na de stadswandeling werd het terras opge-

zocht om toch ook van het mooie nazomerweer te genieten. Aan het eind van de middag werd de bus weer opgezocht om naar Hoogstraten in den Bels te vertrekken. Na een uurtje of anderhalf arriveerden we en schoven vervolgens aan tafel. De nouvelle cuisine voerde de boventoon in dit restaurant. Van menigeen hadden de porties wel wat groter mogen zijn. Dat werd overigens wel gecompenseerd doordat er meerdere keren werd rondgegaan. Ons jongste fractielid Roeland van Woerkom liet dan ook geen gelegenheid voorbij gaan om nog een keer en nog een keer op te scheppen, zijn tafelgenoten (waaronder onze eerste burger) in opmerste verbazing achterlatend. Kreeg hij eerder de eretitel "Jan-Kees de Jager van Halderberge", nu werd de bijnaam Holle Bolle Gijs eraan toegevoegd.

Op het eind van avond liet de afscheid nemende Osterloh nog meermaals duidelijk zingend en proclamerend van zich horen, maar dat hoort al jaren bij de traditie van het Halderbergs gemeenteraadsuitje. Dat zeker tot het verleden behoren.

Ben benieuwd hoe het op 16 september 2011 zal zijn

Frank Rockx

Van de redactie

Beste lezers,

Na alle vakanties, formatieperikelen en interne discussies is het weer tijd voor een Nieuwsbrief van CDA Halderberge. In deze editie vindt u een aantal zeer lezenswaardige bijdragen van de wethouders en raadsleden.

Door Roeland van Woerkom worden we meegenomen in de filosofie achter het maken van een begroting, waarbij hij de recente begroting van de gemeente Halderberge als leidraad neemt. Zeer nuttig en informatief, zelfs voor mensen die niet veel met getalletjes hebben.

De formele afsluiting van de hectische periode binnen het CDA, in de vorm van het congres in de Rijnhal in Arhem, is door Ad van Teteringen beschreven in zijn verslag. We waren daar zeer goed vertegenwoordigd vanuit Halderberge. Vanuit democratisch oogpunt, ongeacht of je met de uitkomst gelukkig bent of niet, was het een belevenis. Ik moet bekennen dat ik me toch wel trots voel op dit aspect van het CDA als ik alle loftuitingen van buitenaf hoor, waarbij je steeds verneemt dat dit de manier is waarop democratie hoort te werken.

Onze wethouder legt een stelling neer over bezuinigingen, die ik op z'n minst prikkelend vind. En

eigenlijk ben ik het met die stelling eens. Zou het eindelijk een punt zijn waar we een polemiek over kunnen voeren in dit blad? Ik hoop het. Deze zelfde wethouder wordt uitgebreid geportretteerd en aan het woord gelaten in de bijdrage van A. Crowbars.

Daarnaast vindt u nog verslagen van bijeenkomsten, uitjes, etc. in dit blad. Ik hoop dat u deze met genoegen leest.

Voor de volgende Nieuwsbrief wil ik u aansporen uw bijdrage op papier te zetten en voor 5 december in te dienen (liefst via e-mail bij

Marja.Koevoets@hetnet.nl).

PS. U heeft misschien mijn bijdrage/mening over samenwerking met de PVV in de vorige Nieuwsbrief gelezen. Ik heb daarin aangegeven zeer grote moeite te hebben met een dergelijke constructie. Nu het CDA toch heeft besloten om zich op deze manier vast te leggen aan een partij met abjecte ideeën heb ik daaruit voor mezelf de conclusie getrokken, dat ik in mijn situatie niet langer geloofwaardig binnen de partij kan functioneren. Ik heb dan ook besloten om me uit de bestuursfuncties die ik vervulde terug te trekken. Ik blijf wel lid van het CDA. Het "Van de redactie" zal dus niet langer van mijn hand komen. Het ga u goed.

Kees.

Regeren met gedoogsteun

Het zijn bewogen tijden in het politiek bestuurlijke wereldje.

Terwijl ik dit artikeltje aan het schrijven ben zijn bijna alle poppetjes van het centrumrechtse VVD/CDA kabinet ingevuld.

De grote vraag wordt het een stabiel of instabiel kabinet.

Hoe heeft het zover kunnen komen? Een kabinet, dat alleen tot stand is kunnen komen met gedoogsteun van de PVV.

Het hele proces sedert de verkiezingen hebben wij allen tot in den treuren mee kunnen maken via de media.

De meningen over hetgeen moest gebeuren liepen nogal uiteen wat aanleiding was tot diepgaande beschouwingen in alle partijen.

Binnen ons CDA waren de meningen uiteraard ook divers. Dit werd mede veroorzaakt doordat een groot aantal prominenten, tevoorschijn komend uit de coulissen, blijkbaar van mening waren dat zij hun steentje moesten bijdragen en op mijn inziens niet altijd even goede wijze trachtten grip en invloed op de discussie binnen de partij en wellicht ook daar buiten te krijgen.

Ik was ook zo eigenwijs om te trachten mee te spelen. Overigens beperkte ik mij tot het versturen van mijn opvattingen via mailverkeer aan tweede kamer leden en CDA bestuurders. Van een aantal van deze mailberichten heb ik ook kopieën rondgestuurd naar onze plaatselijke secretaris, vrienden en kennissen.

Op een aantal van mijn mails is gereageerd, zodat ik toch het gevoel kreeg dat er interesse voor was wat er leefde. Dat was ook de bedoeling.

In de beginfase was ik absoluut tegen een samenwerking met de PVV (ik wil hierbij verwijzen naar het artikel van Kees Groen in het nieuwsblad van juli 2010).

Toen de stellingname van Ab Klink naar buiten kwam was ik het inhoudelijk helemaal met hem eens.

Maar heel langzaam gedurende het proces werd mijn mening beïnvloed door alle discussies en publicaties en uitspraken over mogelijkheden en on-

mogelijkheden. Ik maakte mij grote zorgen over het voortbestaan van een invloedrijke christendemocratische centropartij. Stukje bij beetje begon ik mijn mening over hetgeen voor ons land en voor het CDA van belang was bij te stellen.

Ik kwam tot de conclusie dat de argumentatie van Ab Klink inhoudelijk uitstekend was maar politiek bestuurlijk op het verkeerde moment en op de verkeerde plaats.

De informatie die Ab Klink had over de ervaringen met gedoogsteun in Denemarken en Noorwegen had hij veel eerder binnen alle geledingen van het CDA moeten delen met de leden en onze bestuurders. Deze informatie had dan een belangrijke rol kunnen spelen in de meningsvorm over waar het in de formatie heen moest gaan.

Deze informatie kwam op een veel te laat tijdstip en op de verkeerde plaats.

Het hele formatieproces is een tijdrovend en log gebeuren en het is algemeen bekend en erkend dat een log proces eenmaal op gang zeer moeilijk van koers kan veranderen (denk hierbij aan het voorbeeld van een gigantische olietanker).

Zoals aangegeven was en ben ik het met Ab Klink eens, maar waren er op dat moment nog wel reële alternatieven. De meningen hierover lopen minder sterk uiteen.

Overigens hebben wij in Arnhem een bijzonder goed en emotioneel congres gehad waar de verdeelde meningen uitgebreid aan bod zijn gekomen.

Ik wil vervolgens weergeven een van de ervaringen van de afgelopen tijd.

Op woensdag 29 september j.l. waren wij met een groot aantal oud collega's uit Midden en West en Brabant bijeen.

Enkele oud collega's van PVDA huize waren van mening bij de CDA collega's weinig enthousiasme te constateren was over een te vormen VVD/CDA regering met gedoogsteun van de PVV. Dit was een terechte constatering.

Een van de oud collega's van CDA huize stelde daarop de vraag of er een reëel alternatief was gezien de opstelling van de PVDA en haar leider Job Cohen.

De bijdragen in deze nieuwsbrief zijn geschreven op persoonlijke titel van de respectievelijke auteurs. Hoewel de redactie de bijdragen beoordeelt op relevantie voor de nieuwsbrief neemt zij noch het CDA-Halderberge de verantwoordelijkheid voor de inhoud van de bijdragen.

Op deze vraag begonnen een aantal PVDA collega's uitgebreid en omstandig uit te leggen de rol van de PVDA.

Na enige tijd maakte een van de oud collega's de opmerking

“ALS JE ZOVEEL WOORDEN NODIG HEBT OM EEN EN ANDER UIT TE LEGGEN” moet ik op grond daarvan al constateren dat er dus geen reëel alternatief voorhanden is.

Na deze opmerking gingen we weer over op de orde van de dag.

Overigens in de NRC van heden is een artikel opgenomen over de PVDA onder de titel van EEN VERDRIETIGE PARTIJ OP ZOEK NAAR ZICHZELF” waarin een aantal prominente PVDAers

hun zegje doen.

De partij heeft momenteel heel veel om over na te denken en haar positie opnieuw te bepalen en dit

mijn inziens bij voorkeur en uitsluitend vanaf de basis.

Ik hoop en vertrouw dat de prominenten die vanuit de coulissen naar voren zijn getreden na de verkiezingen nu ook mee doen en dan overal in den lande.

Ik heb Kathleen Ferrier en Ad Koppejan via mail gevraagd hun invloed hiertoe aan te wenden.

Tot slot wil ik wel uitspreken terwijl ik toch niet de grootste fan ben van MAXIME VERHAGEN hij binnen de taak die hij had een geweldige prestatie heeft geleverd.

Piet Rossou

p.s. in het magazine van de KBO nestor van oktober stond een lezenswaardig interview met DRIES VAN AGT. Het geeft een beeld waarom zijn houding in de loop van de tijd veranderd is.

NK Tijdenrijden Oudenbosch

Mijn man en ik hebben al jaren een bijzondere band met het NK Tijdrijden in Oudenbosch. Immers, het eerste jaar dat het NK werd gereden in Oudenbosch was Anton verzorger van de toenmalige winnaar Stef Clement.

Afgelopen zomer was er weer een NK. Stef kon vanwege een voetblessure helaas niet mee doen.

Op 21 juni kreeg mijn man een telefoontje uit België of hij een slaapplek wist. Hij zei serieus Tivoli of de Reiskoffer, maar dat is natuurlijk geen optie als je al om 11 uur je kamer uit moet en je hoeft pas om 18 uur te fietsen. Mijn man zei lachend wat dacht je van Dorpsstraat 34. Er staat een logeerbed en er is heel de dag iemand thuis. Je kan op je gemak het rondje verkennen, 's middags een dutje doen, heerlijk eten en je hebt alle tijd om naar Oudenbosch te gaan.

Dus op 22 juni kwam 's avonds Jos van Emden bij ons logeren. Zelf had ik gemeenteraad die avond, maar toen ik thuis kwam was Jos net bij ons gearriveerd. We hadden elkaar na de start van de Giro d'Italia niet meer gesproken.

Anton had intussen met Anouk Rockx geregeld, dat zij samen met Jos het rondje op de dag van tijdrit gingen verkennen. Via Bart Durick had ik de laatste update van het parcours gekregen. Deze had ik natuurlijk ook aan onze vriend Koos Moerenhout doorgezet.

Op tijd naar bed en de volgende ochtend zagen onze kinderen Jos pas.

Gezellig ontbeten, de kinderen naar school gebracht, Jos ging het rondje verkennen, met de kinderen lunchen, een dutje doen en op ons gemak naar Oudenbosch.

De kinderen waren vol spanning wie zou het worden. Ze hadden 3 kandidaten voor de titel Lars Boom, Jos van Emden en Koos Moerenhout.

Aangezien wij als winkel sponsor waren kregen wij vipkaarten. Anton moest jury rijden, dus hoefde hij niet met ons mee. Hij zat immers eerste rang.

Moreno had geluk. Hij mocht bij Christ Stoffelen in de auto stappen samen met de bondscoach Leo van Vliet (deze kwam er na een uur pas achter dat er een jongetje van 7 jaar in de auto zat).

Catriona en ik hadden ook geluk. Wij stonden bij de gastenwagen te wachten en werden uitgenodigd om bij de jury in te stappen en zo zaten wij ook eerste rang. We konden via de communicatieapparatuur in de auto de gehele koers volgen. We hebben bijna achter alle renners gereden met de auto en konden in de polder stoppen om te zien wat er allemaal in de koers gebeurde. Helaas niet achter Koos en Jos, maar wij hoorde wel hoe goed de mannen reden. Onderweg natuurlijk nog even naar oma gezwaaid en die riep Jos rijdt geweldig, volgens mij Koos iets minder en ze kreeg gelijk.

Jos won en Koos tweede. Voor ons natuurlijk leuk. Na afloop in de Kroon nog champagne gedronken en we kregen de winnaars bloemen mee naar huis. Jos stelde meteen voor om tijdens het volgende kampioenschap tijdrijden in Oudenbosch weer bij ons te slapen.

Waar 1 telefoontje al niet goed voor is.

Corina Tak-Broere

De begroting 2011

De blaadjes vallen weer van de bomen en dat betekent ,wat betreft de financiën in ieder geval, dat de begrotingsbehandeling er weer aankomt. Al bij de zomernota riepen we dat dit jaar deze extra belangrijk is. In de eerste plaats omdat dit de eerste begroting is in deze raadsperiode en ten tweede omdat de economische situatie vraagt om bijzondere maatregelen. De bezuinigingen vanuit het rijk liegen er niet om en er was een tekort van 1.6 miljoen in het financiële plaatje van 2011. Dat bedrag zal ergens vandaan moeten komen. Inmiddels heeft het college een sluitende programmabegroting weten te maken en zal ik even een aantal hoofdlijnen benoemen.

De begroting

De stijging van de lasten voor de inwoners van Halderberge is zeer beperkt of eigenlijk nihil. Men spreekt hier ook wel over het toepassen van een inflatiecorrectie, wat veroorzaakt wordt door het stijgen van de prijzen. Aangezien de meeste mensen in hun salaris ook worden gecompenseerd voor de inflatie zou de echte lastendruk niet merkbaar moeten zijn. Als er dus minder binnenkomt via het rijk en de inwoners van Halderberge zal er ook minder uitgegeven moeten worden of moet er spaargeld aangewend worden. Het college heeft besloten beide te doen. Grofweg wordt er in 2011 ongeveer 1 miljoen uit spaarpotjes, zoals reserves en voorzieningen gehaald en wordt er ongeveer 0,6 miljoen daadwerkelijk bezuinigd.

Een deel van de bezuinigingen namelijk 0,3 ton komt voor rekening van het programma openbare ruimte, zoals wegen, verlichting en openbaar groen. We hebben in de raad net een aantal stukken gehad, waarbij we als CDA hebben aangegeven, voor dit moment, liever kiezen voor een sober regime. Dit betekent niet dat je verpaupering of achterstallig onderhoud in de hand wil werken en achteraf nog meer moet betalen, maar dat je keuzes maakt en zoekt naar alternatieven. Hierbij geven we dan ook aan dat een 8 nu ook even een 7 kan zijn. Wel hebben we bij een onderwerp als verlichting en riolering aangegeven, dat we op korte termijn willen beoordelen hoe het beleid uitpakt om eventueel problemen te kunnen aanpakken. Bij maatschappelijke ondersteuning & welzijn, onderwijs en jeugd zal in 2011 2 ton worden bezuinigd. In 2011 zal de impact in het uitvoeringsgebied nog beperkt zijn maar vanaf 2011 zullen professionele instellingen die veel van de uitvoering van het beleid voor hun rekening nemen wel te maken krijgen met extra bezuinigingen ter grootte van 2 ton. De laatste groep bezuinigingen wordt expres een jaar uitgesteld om de organisaties de kans te geven zich

hierop voor te bereiden. Op de lange termijn zullen de bezuinigingen dus stijgen van 2 ton naar 4 ton. Tot slot zijn er nog organisatorische bezuinigingen, zoals kantoorkosten en dergelijke, waarop 1 ton wordt bespaard.

Door de beperkte lastendruk in 2011 en bezuinigingen die vooral hun voelbaar effect zullen hebben na 2011 zal er voor de gemiddelde burger in 2011 misschien niet zoveel veranderen. Je moet de zaken ook wel in perspectief zien; immers bezuinigingen van 1,6 miljoen tegenover de totale lasten van de begroting ad 60 miljoen zijn uiteindelijk maar 2.7% van het totaal. Toch zijn er wel een aantal zaken in de begroting en beleid in de komende jaren die zorgen baren. Zo staan er nog een aantal belangrijke onderwerpen op de rol, zoals het jeugdbeleid, het actualiseren van het ouderenbeleid, en het verzamelgebouw voor zorginstellingen waar we als CDA graag invulling aan willen geven. We zullen dan ook onder het motto van investeren in mensen bij de behandeling van begroting hierop inzetten om hiervoor aandacht en middelen te vragen.

Ook zijn er zorgen over hoe sterk de gemeente nog is om de klappen op te vangen. Zoals al is gezegd wordt ook het spaarpotje opengebroken om de tekorten aan te vullen. Nu kun je aanvoeren dat spaargeld er is voor slechte tijden maar moet je niet vergeten dat dit ophoudt wanneer het geld op is. Er is zoiets als het weerstandsvermogen. Deze is nu flink gedaald en wanneer je niet eventuele extra tekorten wil doorschuiven naar de burger in de vorm van belastingen is het weerstandsvermogen zelfs maar net voldoende. Voorzichtig bezuinigen is niet verkeerd, omdat rigoureuze beslissingen vaak meer kosten in maatschappelijke zin, dan opleveren in financiële zin. Echter structurele tekorten moet je uiteindelijk oplossen met structurele maatregelen.

De komende jaren zal de gemeente dus goed moeten kijken hoe ze werken en waaraan het geld wordt uitgegeven. Dit is een belangrijke en moeilijke uitdaging voor de komende jaren. Soms kun je niet de weg van minste weerstand bewandelen en moet je risico's durven nemen waarvan nu niet altijd evident is wat de (financiële) voordelen zijn zoals bijvoorbeeld samenwerkingsverbanden en digitaliseringsprocessen.

Roeland van Woerkom

Jaarlijkse fietstocht CDA - Halderberge

Om het nieuwe politiek jaar 2010/2011 met frisse zin te openen hadden we weer een interessante fietstocht gepland. Deze fietstocht ging dit jaar door de kernen Oudenbosch, Hoeven en Bosschenhoofd.

We kwamen in het begin van de middag samen op de Kop van de haven in Oudenbosch, waar de zon heerlijk scheen. Na enkele discussies over waar de Kop van de haven is, zijn we met zo'n 20 fietsers allerlei interessante projecten gaan bezichtigen.

In Oudenbosch hebben we de volgende plaatsen bezocht:

Open Plein Basiliek, St Louis, Project Maria ter Engelen, St. Annaplein.

In Hoeven hebben we een blik geworpen op:

Perceel Rietmade , Seniorenwoningen Sint Janstraat, Uitbreiding Z-W, Opperstraat, bezoek Wozoco.

Na een heerlijk kopje koffie in het Wozoco zijn we in Bosschenhoofd op de volgende plaatsen geweest:

Voetbalveld, Bezoek centrumplan, De oude steenfabriek, Plan Maatjens.

De wederom geslaagde fietstocht is afgesloten met een drankje bij Café Stroop, waar we nog uitgebreid gediscussieerd hebben over alle ontwikkelingen. Volgend jaar zal er ongetwijfeld wederom een fietstocht komen. Deze fietstocht was in ieder geval weer meer dan de moeite waard. Een bedankje voor de organisatie is dan ook zeker op zijn plaats!

Ad van Tetering

*Fietstocht
CDA Halderberge*

De Achterban 12

De Achterban deel 12 is gewijd aan J.C.M Paantjens nog beter bekend als Jan Paantjens, zoon van Lisa Laanen en vader Cees Paantjens. Jan is wethouder in Halderberge en een zeer aimabel en innemend mens. Jan was onderwijzer, sorry directeur, is vader, echtgenoot van Will en inwoner van Halderberge en Oud Gastel. Een echte Halderburger zoals hij de inwoners van "zijn" gemeente zo prachtig karakteriseerde.

Persoonlijk ken ik Jan al vele jaren omdat wij buiten "een potje bier" drinken, dezelfde passie deelden namelijk de volleybalsport. Dat dit vaak in een sportcafé annex sporthal plaatsvond, daar hebben wij nooit een probleem van gemaakt, dat spoelden we gewoon weg. De Brabantse nachten evenals de Poolse zijn gezellig en lang. Wij namen beiden, toen al, als spelverdelers is bijna hetzelfde als fractievoorzitter, onze ploegen Gavok uit Oud Gastel en uit Stampersgat het beroemde Apollo'72 vol vuur en vooral passie op sleeptouw. De geschiedenis herhaalt zich, ook nu weer.

Voordat ik Jan voor het CDA gewonnen had, want er moest nieuw jong bloed in de CDA- afdeling in Halderberge komen, ben ik een aantal malen in hun monumentaal pand aan de Dorpsstraat 70 in Oud Gastel op "huiskamergesprek" geweest. Was een aangenaam en constructief gesprek, en leidde uiteindelijk naar ...,de rest is al een beetje geschiedenis! Het pad wat Jan in de loop der jaren volgt lijkt, naar mijn persoonlijke registratie, verdacht veel op een route naar....! Ik kan er zo de voorbeelden bijhalen.

Een leuke anekdote wil ik u niet onthouden. De moeder van Jan was reeds jaren lid van een lokale partij, och iedereen maakt fouten, het is haar vergeven. Moeder Laanen stond zelfs op de kieslijst van die partij. *"Levert dat in de toekomst nog familietwisten of pijnlijke momenten bij de erfenis op, Jan"*, vroeg ik! *"Ik denk het niet"* schaterde hij *"ons moeder stemt toch gewoon op mij, op het CDA,"* aldus een zeer gedecideerde en trotse zoon. Dat werd later ook door zijn moeder bevestigd, toen ik haar bij een feestelijke gelegenheid in het Veerhuis hier naar vroeg. Ze vond de gang van zaken uitermate komisch. *"Laat maar lekker zo"* zei ze, *"ik kies gewoon voor mijn manneke"*.

Het pad wat Jan tot nu toe gaat: Raadslid, fractievoorzitter, wethouder, lijsttrekker, van naar later bleek de grootste partij in Halderberge in 2010, en last but not least loco- burgemeester van Halderberge heeft een herkenbaar patroon. Ik, maar niet alleen ik, volg zijn carrière met argus ogen. Ik ben reuze benieuwd wat de toekomst ons brengen zal.

Wat goed is komt snel, bovendien zijn er momenteel wel erg veel vacatures in onze regio!

Het interview wat ik met hem had kwam wat anders tot stand dan bij de meeste andere CDA'ers gebruikelijk is. Jan is een druk baasje en God vergeef mij de opmerking: Af en toe word ik urenlang van zijn chronisch gebrek aan op tijd komen, en of afspraken nakomen. Als hij geen bestuurssecretaresse zou hebben, zowel in het huis van de democratie, het gemeentehuis in Halderberge alsook in het huis van Will en hun drie zonen in Oud Gastel, dan weet ik niet of ik hem ooit te spreken zou hebben gekregen! Ik kon hem alleen lijmen met een feestje, want daar lust hij wel pap van! Maar ja, wat wil je met een "melkfabriek" in je dorp! Maar dit is nu niet meer van toepassing, en dat feestje komt er nog wel, daar vinden wij wel een gelegenheid voor. Ondertussen heb ik het interview en wat nog leuker is, hier komt het.

Jan Paantjens werd geboren op 19 februari in 1959. Dezelfde maand dat de Russen de Loenik I lanceerden, en wat nog veel erger was Buddy Holly verongelukte bij een vliegtuigcrash in Mason City Iowa, USA. "The day the music died" werd een wel erg wrange en toepasselijke titel voor dit vliegtuigongeluk. Waarom schrijf ik dit! Simpel, Jan is een groot en gekend muzikliefhebber en muzikkenner. Zijn optredens voor

de CDA- fractie in Polen en Oud Valkenburg zijn legendarisch. Vooral zijn onnavolgbare *life* optredens met het nummer "Sexbom" van Tom Jones trok volle kelders bij onze Janusz!

Maar terug naar onze gast. Jan is zoals gezegd een zoon van Lisa en Cees Paantjens, het zevende kind in een "nestje" van acht. Al vroeg werd Jan, en natuurlijk ook de rest van het gezin, ongelooflijk zwaar getroffen door het overlijden van hun vader. Jan was pas drie toen zijn vader op 48 jarige leeftijd een vrouw en acht kinderen na liet.

"Mijn bewondering, aldus Jan, voor mijn moeder hoe zij haar gezin toen in die moeilijke tijd heeft gestuurd en begeleid is sinds ik zelf drie kinderen heb, alleen maar enorm gegroeid.

Wij hebben een geweldig gezellige groep kinderen waarmee wij regelmatig fantastische familiedagen organiseren, uiteraard samen met ons ma".

Zijn schoolcarrière is hij begonnen op DE Joannesschool, die daarna een vervolg kreeg in het verre Oudenbosch op het Thomas More, het huidige Markland College waar onze Gastelaar uiteindelijk zijn atheneumdiploma heeft gehaald. De roemruchte tijden van de pedagogische academie de Vossenbergh doet een glimlach van herkenning en van vele veelal leuke herinneringen op zijn olijke gezicht verschijnen. *"Het was een geweldige tijd, vooral ook in creatief opzicht".*

Na zijn afgeronde studie aan de Vossenbergh werd het tijd om de lessen in praktijk te gaan brengen, het echte werk lonkte. Zijn eerste klus, in 1983, was op een schippersinternaat in Zwijndrecht. (Wat hebben Gastelaren toch met schipperscholen!) *"In die periode leek ik meer een semi- profvoetballer dan onderwijzer. Hele dagen trapte ik tegen dat bruine lerenmonster. Geweldige tijd was dit."*

Daarna in 1985 is hij begonnen op een "groeischool" in de Haagse Beemden. En groeien deed de school, *"Binnen de kortste keren zaten wij aan het ongelooflijke aantal van 800 kinderen.*

In 2000 ben ik teruggekomen naar Halderberge. Eerst drie maanden op de Steiger op Stampersgat en daarna directeur op de school, De Joannes, waar ik zelf als broekie mijn schoolcarrière was begonnen. In het schooljaar 2001-2002 ben ik zowel directeur geweest op de Steiger als ook op de Joannes, maar dat was te veel van het goede, dat werkte voor beide partijen niet optimaal. Tot nov. 2007 ben ik daarna op de Joannes gebleven, dat was een geweldige tijd." Hij vat zijn onderwijscarrière in het kort samen.

"Onderwijzer zijn was mijn lust en mijn leven. Het omgaan met kinderen houdt je jong, werkt erg verfrissend. Natuurlijk is de jeugd veranderd, net zoals

ook wij zijn veranderd. Het onderwijs in al zijn facetten leeft, kijk maar eens naar bijvoorbeeld de "smartboards" (de digitale schoolborden) van tegenwoordig. Een geweldige stap voorwaarts in onze digitale wereld, kinderen pikken dit meteen op. Als je, om jouw vraag of er veel is veranderd de laatste jaren, te beantwoorden, "De gelukkige klas" van Theo Thijssen (uit 1930) leest dan wordt je geconfronteerd met de vele verschillen. Maar het mooiste is dat het wezen van de "onderwijzer" hetzelfde is gebleven: nl er zijn voor kinderen op de breedst mogelijk manier."

Op mijn vraag hoe hij de (zijn)toekomst ziet, geeft hij een duidelijk en diplomatiek antwoord.

"Ik voel mij een bevoorrecht mens. Na het mooie werk in het onderwijs mag ik nu "mooi" werk doen als wethouder". Is dat niet wat bescheiden vraag ik

hem: "Nee dat meen ik. Natuurlijk is het niet altijd leuk. Zeker niet als je door de burgers, je klanten, op een onplezierige manier wordt aangesproken op dingen die volgens hen niet goed gaan. Maar dat is inherent aan het wethouderschap, hier loop ik niet voor weg. Ik hoop dat we de komende jaren, als college en raad, het nodige kunnen betekenen voor de gemeente en haar inwoners. Ik zelf ben nooit zo'n carrièreplanner geweest. John Lennon zei: "Het leven is datgene wat gebeurt terwijl jij bezig bent plannen te maken!"

"Hoe mijn thuissituatie is, is wat jou betreft vragen naar de bekende weg, maar ik begrijp dat ik (nog) niet zo bekend ben bij onze achterban, dat de mensen dit allemaal al weten. Ik ben getrouwd met een geweldige vrouw, een echte Hoevense! Alweer bijna 25 jaar. Wij hebben drie fantastische zonen, 15,17 en 18 jaar jong. Zij zorgen, door een stabiele thuissituatie, ervoor dat ik dit onrustige, uren vretende werk kan blijven doen, ook in de avonden weekend uren."

Waarom politiek en waarom CDA?

“Ik weet nog goed” aldus een ontspannen goedlachse huisvader, “dat lang geleden op een ijskoude winteravond ene Antoon Koevoets langs kwam, voor de zoveelste keer! Ik kende hem o.a. van de volleybal. Hij bleek vele petten op te hebben ook die van ledenwerver voor het CDA, in toen nog Oud Gastel. In eerste instantie heb ik de boot afgehouden, te weinig tijd, jong gezin en nog enkele verdragingsstactieken heb ik toegepast. Ik had wel degelijk interesse maar kon moeilijk knopen doorhakken. Later, in 1999 nadat ik lid werd, kwam ik tot mijn eigen verrassing met voorkeurstemmen in de raad van Halderberge. Verrassend was het wel, want ik stond op een onverkiesbare plaats, maar ik kreeg zoveel voorkeurstemmen dat ik direct in de raad van Halderberge werd gekozen. Daar had ik absoluut niet op gerekend, maar ik had mij wel verkiesbaar gesteld dus heb ik ook de handschoen opgepakt en mijn verantwoordelijkheid genomen. Deze uitdaging was een voorloper van het simpele feit dat ik later mijn geweldige baan als directeur van de Joannesschool heb opgezegd, overigens na lang aarzelen, voor het wethouderschap in 2007. Ik hoop te bereiken, om jouw vraag te beantwoorden, dat de raad goede besluiten neemt voor de gemeente en minder bezig is met zichzelf. Ik hoop echt dat het imago van de raad in Halderberge verbetert. Ik doe er in ieder geval alles aan. Daarom is het ook van cruciaal belang wie er in de toekomst burgemeester wordt in Halderberge. Ben net als jij reuze benieuwd, niet zo zeer naar de man of vrouw in kwestie, maar naar het bindend en vernieuwend vermogen wat deze mee moet brengen!”

Eerst raadslid nu wethouder, beide politiek en beide in Halderberge, maar zit er ook verschil in de functie?

“Tja, het verschil tussen raadslid en wethouder is toch groot. Ik zie het nu weer om me heen gebeuren. Alleen al het feit dat wethouder een full-time baan is, en een raadslid het werk “gewoon” naast een reguliere baan doet, is al een fors verschil. Als wethouder werk je ook constant in een etalage. Je moet oppassen hoe je communiceert. Als je iets verkeerd zegt, of je wordt niet correct geciteerd dan krijg je meteen van alle kanten de wind van voren. Dat is wel even oppassen. Je woont echt in een glazen huisje.

Ik vergelijk het graag met een buschauffeur met een bus vol raadsleden. Als wethouder mag jezelf een heel stuk rechtdoor rijden, maar op een kruispunt aangekomen wil de ene helft van de raad links af en de andere helft wil rechts af. Je moet

dan doen wat de meerderheid wenst! Maar het mooie is wel dat jij dan toch mooi achter het stuur blijft. Tenzij er een ander op je stoel wil zitten en aan je stuur staat te rukken, maar meestal komt de bus dan eerst tot stilstand!

Indien meer professionalisering zou plaatsvinden deel jij dan mijn mening dat raadsleden, en zeker fractievoorzitters, in full-time dienst van de gemeente dienen te komen?

“Wat we vergeten is dat raadsleden nu reeds een vergoeding ontvangen. Deze is eigenlijk bedoeld om een dag(deel) vrij te kunnen nemen voor het raadswerk. Dat gebeurt zover ik heb kunnen nagaan nauwelijks. Wel is het zo dat je toch al gauw 15 tot 20 uur per week in het raadswerk moet stoppen. Als je dan bijvoorbeeld bijlessen zou geven, of in ons geval trainer van een volleybalteam zou zijn, levert dat veel meer op! Maar dit is misschien wel erg kort door de bocht want er zitten aspecten aan het raadswerk die het toch ook weer wel wat extra's geven.”

Kun je aangeven wat je zowel privé als politiek gezien als prettig hebt ervaren?

“Je maakt in je leven vele leuke maar ook minder leuke dingen mee. Ik weet niet of dat hoogte of dieptepunten genoemd mogen worden, maar ik zal een poging wagen.

Het transformeren van onze woning, met behulp van veel vrienden en bekenden tot “ons huis” heb ik als mooi ervaren. De geboorte van onze jongens was niet zo zeer een hoogtepunt, als wel hun komst en hun nadrukkelijke aanwezigheid in het leven van Will en mij daarna. Je onbezorgdheid maakte plaats voor verantwoordelijkheid. Overlijden van dierbaren heeft natuurlijk altijd een enorme impact vooral als het erg jonge mensen (leerlingen in je klas) betreft.

In mijn tijd als directeur op de Joannes was het een prestatie van formaat dat wij als team de neerwaartse spiraal van het leerlingenaantal om konden buigen in een spiraal naar boven.

Qua politiek was er natuurlijk een klein hoogtepunt, zeker ook gezien de landelijke ontwikkelingen van het CDA van dat moment, in maart 2010, wat nog steeds loopt, dat wij in Halderberge de grootste partij zijn geworden. Dat nog wel in mijn eerste periode als lijsttrekker van het CDA. Dat heeft me verrast en echt goed gedaan. De mensen hadden vertrouwen in het CDA en in mij als lijsttrekker.”

Recent sprak het congres van de Vereniging voor Nederlandse Gemeentes (VNG) haar bezorgdheid

uit over, en ik citeer: Menselijkheid moet terug in het gemeentebestuur. Wat is hierop jouw reactie?

“Het is natuurlijk te gek voor woorden, deze stelling. Want dat zou impliceren dat het er nu niet (meer) inzit. En hoewel mensen dat in hun afzetten tegen gezagdragers in het algemeen ons willen doen geloven, ben ik een andere mening toegedaan. Wel is het zo dat wij met zijn allen een zeer ingewikkelde regelgeving hebben gecreëerd. Die is veel te complex geworden. Het zou een stuk eenvoudiger kunnen en wellicht lijkt het dan meteen menselijker!”

In dat zelfde stuk van de VNG wordt (weer) gesproken over het opheffen van of opnieuw herin-

delen van gemeenten, provincies en waterschappen. Men wil zelfs mogelijk gemeenteraden (gedeeltelijk) gaan saneren. Hoe kijk jij hier tegen aan als “kind van een herindeling”.

“Antwoord is simpel, een goed bestuur is betrokken en dat heeft mijn inziens, niets maar dan ook niets met de grootte te maken. Zo iets roepen is niet nieuw en kan altijd. Maar probeer, voordat je hiermee wilt scoren, eens in beeld te brengen wat de gevolgen zijn, welke impact het heeft, welke voor- en nadelen er aan kleven. Ik ben het wel met je eens dat 8 partijen in de raad van Halderberge, zoals in het verleden ook niet werkt, te veel versnippering. Van de andere kant is het een verworven recht en daar moeten we uiterst omzichtig mee omgaan,” aldus onze politicoloog uit de Dorpsstraat!

Tot slot. Onderschrijf jij de opmerking van het VNG: Het moet in de gemeentehuizen weer “fatsoenlijk” toegaan, want oorlogen, ook oorlogen in gemeentehuizen, geven altijd onschuldige slachtoffers en verlammen en vernietigen de samenleving. Het lijkt niet verkeerd aldus het VNG dat deugden, anders gezegd normen en waarden, weer meer aandacht krijgen.

“Anthony ik kan dat alleen maar onderschrijven. Maar ik heb van mijn ouders in mijn opvoeding geleerd zelf eerst het goede voorbeeld te moeten geven als je wilt dat je gedrag gevolgd wordt. Voorbeelden van onfatsoenlijk gedrag zijn er legio, ook in onze directe omgeving. Het doet het imago van de politiek geen goed. Wat dat betreft had ik altijd bijzonder veel respect en waardering voor de integriteit en de manier van met mensen omgaan zoals oud fractievoorzitter van het CDA Ennëus Heerma dat deed en kon. De keerzijde van de medaille is dat hij waarschijnlijk om die reden ook geen grootse politieke carrière heeft gerealiseerd. Persoonlijk kies ik dan de Heerma-weg, dat geros en geduw met ellebogen daar hou ik niet van.”

Als allerlaatste vraag: Jij hebt onlangs, net zoals velen van ons, afscheid genomen van burgemeester Osterloh. Op een geweldige manier heb je daar een burgemeester weggezet, die als geen ander mescherpe vouwen in zijn eigen broek kan strijken. Ik vond het een geweldige voorstelling. Ik heb net als zo velen genoten van de manier hoe je op een geweldig komische en plastische manier Osterloh voor het voetlicht hebt gebracht.

Mijn vraag is nu, moet de nieuwe burgemeester ook kunnen strijken, en dan bedoel ik meer de plooiën in de Halderbergse politiek?

“Over onze tussenpaus en plaatsvervangend burgemeester Peter Neeb kan ik niets zeggen. Ik heb hem onlangs voor het eerst ontmoet, het lijkt mij een aardige man, maar de kennismaking is veel te kort geweest om een waardeoordeel over iemands functioneren te vellen. Ik wacht de ontwikkelingen gewoon af. Ik vind het belangrijker alle energie te steken in de nieuwe mannelijke of vrouwelijke burgemeester van Halderberge. Op dit moment kan en wil ik hier niets over zeggen. Er is een vertrouwenscommissie aangesteld en die moet alle ruimte krijgen om haar moeilijke taak in alle rust uit te werken. Dus ik ga niet gokken op een burgemeester dat vind ik een te serieus onderwerp, ik hoop wel dat er met een nieuwe burgemeester ook een stuk nieuw elan in Halderberge komt. De moeilijke beginjaren van Halderberge liggen eindelijk achter ons.”

Jan bedankt voor het interview om met de woorden van John Lennon te spreken: Give peace a chance.

Anthony Crowbars.

CDA-Partijcongres

Na een lange formatieperiode was het eindelijk zo ver dat de leden van het CDA de kans kregen om hun mening kenbaar te maken. En dat gebeurde dan ook. Uit het hele land kwamen meer dan 5000 CDA-ers naar De Rijnhal in Arnhem. Vanuit onze afdeling was de belangstelling groot. Met 10 personen zijn we om 7.15 uur vertrokken naar het congres en tot onze verbazing was Piet Rossou daar ook al aanwezig. Dat het voor enkele van ons erg vroeg was, kwam door het geweldige feest ter gelegenheid van het afscheid van onze oud burgemeester Andre Osterloh die avond daarvoor. Een feest aangeboden en verzorgd door de raad. Andre werd die avond voor de laatste keer verrast met leuke voordrachten en gezang.

Het congres werd geopend door onze partijvoorzitter Henk Bleker. Een beetje emotioneel werd door hem aangegeven hoe we gekomen zijn tot deze keuze. Een regeerakkoord tussen CDA en VVD met gedoogsteun van de PVV. De processtappen werden duidelijk verwoord en aangegeven werd dat Maxime Verhagen met een duidelijke boodschap het proces heeft gevoerd. Vervolgens zijn Ank Bijleveld en Jan Kees de Jager ingegaan op het programma dat nu op tafel ligt. Beide gaven aan dat vele beleidspunten van het CDA-verkiezingsprogramma staan verwoord in het nu voorliggende regeer-programma. Op een aantal punten is zelfs een beter resultaat geboekt. Genoemd hierbij zijn o.a. zorg voor ouderen, pensioenleeftijd met 66 jaar, en de ontwikkelingssamenwerking. Jan Kees de Jager gaf op een duidelijke wijze aan dat de staatsschuld per dag met 100 miljoen oploopt en als we nu niet ingrijpen de gevolgen voor de toekomst groot zullen zijn.

Direct na de middag kwam onder luid applaus Maxime Verhagen het podium op. Door hem werd het proces nog eens duidelijk in beeld gebracht. Momenten van verdeeldheid in de partij werden benoemd en de wijze hoe hiermee is omgegaan. Indrukwekkend op de wijze hoe hij dit deed. Voor mij stond er

een nieuwe Maxime, die zonder aarzelen vertelde hoe het proces was verlopen. Op sommige momenten werd hij zelfs emotioneel.

De afzonderlijke leden hadden de mogelijkheid om hun zienswijze kenbaar te maken. Iedere spreker kreeg één minuut de tijd. Helaas konden niet alle sprekers hiervan gebruik maken, maar dat was natuurlijk te verwachten, anders hadden we daar nu nog gezeten. Vooral de tegenstanders namen plaats achter de microfoon om hun mening te laten horen.

Vele bekenden maakte hiervan gebruik. Enkele mensen die indruk op mij gemaakt hebben waren: Dries van Agt die duidelijk aangaf achter het CDA te blijven staan. D66 was voor hem geen optie meer.

Ab Klink die een samenwerking met de PVV absoluut niet zag zitten. Een van zijn zinnen was: "Wij verzwageren ons met een partij die de polarisatie zoekt en niet bruggen bouwt zoals het CDA wil doen".

Ernst Hisch Ballin noemde het beestje bij de naam "Het zijn maatregelen niet bedoeld om iets op te lossen, maar gericht tegen mensen. Doe dit niet".

Kathleen Ferrier en Ad Koppejan vonden dat er sprake was van een "substantiële minderheid die zich uitgesproken heeft tegen deze samenwerking" Ferrier gaf aan in de Tweede Kamer te willen blijven.

In de tweede helft van de middag werden de 16 ingediende resoluties behandeld. De resolutie van Erdal die vroeg niet samen te werken met PVV werd afgewezen. Hiermee sprak 68% (2759 stemmen) van de stemmen zich uit voor deelneming van een minderheidskabinet en 32% tegen. (1274 stemmen).

Tijdens het congres bleek dat de tegenstanders niet ontevreden waren met het regeerakkoord. De belangrijkste reden van hun ontevredenheid draait

om een principiële afweging om niet met de PVV in zee te gaan. Geconcludeerd kan worden dat de meerderheid achter de standpunten van het CDA blijven staan, en het CDA blijven steunen.

Het overgrote deel van onze afdeling zal tevreden zijn met het bereikte akkoord. Het CDA is en blijft een partij die graag bestuurt. Dit geldt niet alleen voor de landelijke politiek, maar zeker ook voor de provincie. Voor het komende jaar zullen de provinciale verkiezingen een van de belangrijkste verkiezingen worden die we ooit hebben gehad. Of dit regeerakkoord een positieve invloed zal hebben op de kiezers zal nog moeten blijken. En of de 1ste kamer gevuld gaat worden met personen die achter dit regeerakkoord gaan staan.

Spannende periode, die ook voor ons als CDA-Halderberge van grote invloed kan zijn. Maar laten we onze eigen koers varen, uitgaande van het gedachtegoed van het CDA.

We kunnen terugzien op een geweldige dag. Een congres van formaat dat we in Nederland nog nooit hebben meegemaakt. Een congres waar het CDA-gedachtegoed te voelen was. Een congres waar ongepast gedrag niet werd getolereerd. Een congres waar ik mezelf thuis voelde. Een congres

waarbij verdeeldheid werd geaccepteerd en gerespecteerd.

Ik geloof zeker dat dit congres een positief effect heeft op de gemeenschap. De discussie blijven voeren met de PVV is de enige mogelijkheid om invloed te hebben op het gedrag van uitsluiten en intolerant gedrag. Dat deze discussie beter gevoerd kan worden als je elkaar nodig hebt, dan dat je de extreme verschillen zoekt, is mij deze dag duidelijk geworden. Hiermee geef ik echter niet aan dat ik gelukkig ben met de gedoogsteun van de Partij Voor de Vrijheid.

Met vriendelijke groet

Ad van Tetering.

Bezuinigingen !! ??

Ik heb afgelopen zaterdag ons partijcongres op t.v fragmentarisch gevolgd maar hetgeen ik hoorde raakte mij af en toe echt. Degenen die erbij geweest zijn moeten het helemaal als bijzonder ervaren hebben. Ik wil nu daar niet verder op ingaan. Hoewel ook ik benieuwd ben wat er uiteindelijk en dan vooral op langere termijn uit gaat komen voor ons land en onze partij. Maar dat wachten we even af. Deze keer wil ik ook eens niet zelf iets schrijven maar meer jullie aandacht vragen voor een zienswijze die ik opmerkelijk vond en die ik nog nooit gehoord of gelezen heb, terwijl ik toch veel probeer bij te houden. Het gaat om het volgende.

Tijdens de verkiezingen is er veel gesproken over bezuinigen en de mate waarin. De nieuwe coalitie heeft nu een pakket van 18 miljard voorgesteld. Algemeen wordt aangenomen dat dat gewoon nodig is: het is crisis, de economie gaat minder, banken hebben het taai, pensioenfondsen werken het niet meer bol, de woningmarkt is ingestort enz. In mijn beleving waren dat allemaal redenen, dan wel aanleiding tot bezuinigen. Tot..... tot ik enige tijd geleden een uitgave van de CDA "basisgroep sociale zekerheid" in de bus kreeg het zgn "Open Forum". Daarin stond een bijdrage van de hoofdredacteur dhr. Litjens. Ik heb zijn visie al aan meer mensen verteld en ik word dan aangekeken of ik door een van de wieken van de windmolens op de Antoinedijk ben geraakt.

Nu kan ik wel in eigen woorden gaan vertellen wat de kern van het verhaal van dhr. Litjens is. Maar in dit geval lijkt het mij raadzamer om, op deze wijze, meer ruchtbaarheid aan zijn visie te geven en een deel gewoon hier over te nemen.

Dhr Litjens stelt het volgende:

" Wat mij, samen met Marcel van Dam (o.a. in de Volkskrant van 10 juni) verbaast, is dat geen enkele politieke partij de afgelopen verkiezingsperiode, de **noodzaak van de bezuinigingen** ter discussie stelde. De enige verschillen tussen de diverse programma's zijn het tempo en de bezuinigingskeuzes die gemaakt worden in de komende periode. Blijkbaar heeft geen enkele partij kennis genomen van de **studie van het Centraal Plan Bureau (CPB) "Vergrijzing verdeeld"**, die overigens pas 9 dagen voor de verkiezingen uitkwam. Daarin staat dat, wanneer de overheid **het huidige belastingbeleid niet verandert, Nederland in 2040 geen grote financiële problemen kent. Die bezuiniging van 29 miljard is alleen nodig wanneer de schijven van de inkomstenbelasting vanaf 2015 worden gecorrigeerd.** Dat is echter nieuw beleid, omdat tot nu toe van een

dergelijke correctie geen sprake is. Economen van het CPB hebben, buiten de politiek om, bij hun berekeningen die beleidswijziging doorgevoerd en zij hebben blijkbaar onze politici overtuigd. De politiek is er dus, met het verhaal van de noodzaak van de gigantische bezuiniging van 29 miljard vanuit gegaan dat er in de **toekomst een belastingverlaging moet komen**. Dat is noodzakelijk vinden zij, omdat het niet zo mag zijn dat te veel mensen als hun koopkracht stijgt meer belasting gaan betalen, omdat ze in een hoger of zelfs het hoogste tarief gaan vallen." Einde Citaat!

Als je dit leest komen de bezuinigingen in een heel ander licht te staan. Je kunt, er vanuit gaande dat hetgeen dhr Litjens stelt nav het CPB rapport "Vergrijzing verdeeld" klopt, concluderen dat we, als we een ander keuze maken mbt de belasting-schijven, het met de bezuinigingen wel mee kan vallen. Klopt het dan wel dat we onze kinderen met zo veel problemen opzadelen als we nu niet bezuinigen? Het is sowieso niet verkeerd om met elkaar te kijken waar het minder of efficiënter zou kunnen en diverse uitwassen ("Het kan niet op!!") aanpakken, maar wat is de invloed van "dit nieuwe belastingstelsel" op onze totale bezuinigingen. Gaan we nu geen zaken wegsnijden die wellicht behouden kunnen blijven maar moeilijk terug te krijgen zijn als we ze eenmaal kwijt zijn?

Ik weet niet of er meer Halderbergse CDA-ers zijn die deze visie of zelfs het rapport van het CPB gelezen hebben. Ik vond het wel een typische zienswijze die vraagtekens zet bij nut en noodzaak. Ik heb in het kader van de bezuinigingen nooit geroepen: "Het zal wel meevallen!", maar nu twijfel ik toch wel. Ligt er toch weer ergens een verborgen agenda? Ik weet het niet, ik vond het wel zo opzienbarend dat ik het u niet wilde onthouden. Bij deze!

Jan Paantjens

Talentenacademie

In een van de vorige nieuwsbrieven heb ik geschreven over mijn deelname aan de winterschool. Op het moment dat ik het stukje zat te schrijven had ik niet het idee, dat daar voor het CDA een vervolg op zou komen.

Tijdens de winterschool werd ik aangesproken om mezelf aan te melden voor de talentenacademie (voorheen de kaderschool). Inderdaad na een tijdje kwam er een mailtje.

Met mijn echtgenoot goed overleg te hebben heb ik me aangemeld. Daar kwam een reactie op of ik een motivatie wilde schrijven van maximaal 200 woorden waarom ik deze studie wilde volgen zo geregeld zo gedaan.

Een paar weken later werd ik uitgenodigd om op gesprek te komen in Utrecht. Er volgde een sollicitatiegesprek. Na een paar weken lag er een brief in de bus waarin vermeld stond dat ik was aangenomen. Ik was zo blij als een klein kind, dat ik een studie mocht gaan volgen.

In de brief stond ook het programma vermeld. Erg pittig, maar te doen. Begin september een kennismakingsweekend, ongeveer 8 uur studie per week, om de week een avond naar de hogeschool Utrecht voor college.

Intussen heeft het kennismakingsweekend plaatsgevonden. In het weekend werd bekend, dat er ongeveer 200 mensen zich hadden gemeld voor de talentenacademie. 90 mensen waren uitgenodigd voor een gesprek. Tenslotte zijn er 50 mensen aangenomen. Deze mensen zijn opgedeeld in 2 groepen. Er is besloten om Noord- en Zuid-Nederland te splitsen, zodat mensen kunnen carpoolen.

In het weekend was er al gelegenheid om elkaar te leren kennen, maar ook waarom jij voor het CDA als het komend talent was uitgekozen.

In de ochtend werd de leeromgeving besproken. Daarna kwam Jan-Jacob van Dijk (hij stond 28ste op de lijst van de Tweede Kamerverkiezingen voor het CDA. Hij heeft zich inmiddels teruggetrokken, omdat hij lijsttrekker wordt voor de Provinciale Staten van Gelderland). Hij vertelde over het ontstaan van het CDA, maar ook over hoe de Tweede Kamer het contact met de mensen is verloren. Daarna werd er een boswandeling gemaakt via GPS met een team-buildingsopdracht.

We kregen een klein uur om ons op te frissen voor het diner. In de loop van de dag had ik met iemand moet afspreken om de kamer mee te delen.

's Avonds was er een diner met opdracht. Je moest vertellen wat jouw CDA moment is/was en hoe je bij het CDA terecht bent gekomen. Jullie kennen het verhaal en dat heb ik verteld.

De volgende ochtend na een heerlijk ontbijt de hele dag debattraining. Ik werd ingedeeld bij de gevorderden, maar ik moet jullie bekennen, het viel toch tegen, niet alleen voor mij, maar voor de meeste mensen in de groep.

Na afloop werd verteld, dat we verplicht waren op 29 januari deel te nemen aan een debattournooi op het partijbureau en het congres van 27 november.

Alom een inspannend en leerzaam weekend. Intussen 2 colleges gevolgd.

Wordt vervolgd.

Corina Tak

The image shows the letters 'C', 'D', and 'A' in a large, bold, 3D font. The letters are black with a blue outline and a slight shadow, giving them a three-dimensional appearance. They are arranged horizontally and spaced out.

Bezoek Schouwen-Duiveland

Op 1 september was het weer zover. De die-hards van vorig jaar stonden om 9.20 uur bij Kees Rommens op de stoep, om er weer een gezellige dag van te maken. Helaas kon Toine Jongeneelen door gezondheidsredenen er niet bij zijn, maar er werd wel aan hem gedacht.

Een druk programma was voorbereid en met twee volle auto's werd afgereisd naar Schouwen-Duiveland. Dicht bij huis, maar toch een eiland waar je niet zomaar komt. Toch is het eiland voor ons als Halderbergenaren niet onbekend. Enkele jaren geleden is onze Pastoor Paul van Beek bevorderd tot Deken en verhuisd naar Zierikzee. Ook is onze oud-wethouder Gerard Rabelink burgemeester geworden van dit prachtige eiland.

Na het gebruik van een kopje koffie in familie-restaurant Vierbannen hebben we het eerste bezoek gebracht aan het Watersnoodmuseum te Ouwkerk. Het is prachtig om te zien hoe op een sobere wijze de watersnood van 1953 in beeld is gebracht. In de caissons die zijn aangebracht om het laatste gat in de dijk te dichten, is een prachtige expositieruimte aangebracht. Aan de buitenkant is hiervan nauwelijks iets te zien, waardoor het landschap niet is verstoord. Binnen is echter een ruimte ingericht die de watersnood doet herleven. Gebruik is gemaakt van oude technieken, maar ook van zeer moderne. Zo maakte op ons de lasertechniek zeer veel indruk, waarbij de 1835 namen voorbij rolden van hen, die de ramp niet hadden overleefd. Bij het hardop benoemen van de naam werd een korte herinnering van die persoon verteld.

Vreemd dat bij de meeste van onze groep deze expositie onbekend was.

Het tweede bezoek is gebracht aan het Streek- en Landbouwmuseum Goemansdorp te Dreischor. Dit museum is gevestigd in een historische boerderij, die uit ongeveer 1700 stamt. In het gerestaureerde pand is te zien hoe het vroegere Zeeuwse boerenleven was. Van interieur, werktuigen enz. konden oude herinneringen worden opgehaald. De meeste voorwerpen waren bij ons niet onbekend, wat iets zegt over de gemiddelde leeftijd van onze groep. De meesten hadden er vaak ook mee gewerkt.

Om 15.30 uur werden we verwacht bij Rederij Zeeland in de haven Den Osse in Brouwershaven. Dit voor een rondvaart op het Partyschip Grevelingen. Dit is een authentiek schip van 1959 in Duitsland gebouwd en nog geheel in originele staat. Hier hebben we boven op het dek genoten van het heerlijke weer en de prachtige omgeving.

Na de rondvaart is het stadje Brouwershaven bezocht. Indrukwekkend was de enorm imposante gereformeerde kerk uit 1872.

Na een half uurtje werd de reis voortgezet naar Zierikzee. Paul van Beek bleek niet thuis te zijn, dus zijn we rechtstreeks naar restaurant Markzicht gelopen. Na een heerlijk diner zijn we wederom huiswaarts gekeerd.

We kunnen terugzien naar een prachtige leerzame dag. Goed weer en een fijn gezelschap, wat wil je nog meer. Tevens hebben we deze dag volop gesproken over de lopende formatie. De dag hiervoor had Ab Klink namelijk de kritische brief geschreven hoe het uiteindelijk is afgelopen is inmiddels genoegzaam bekend.

Ad van Tetering

CDA
HALDERBERGE

Johan Paantjens
Voorzitter
Tel: 0165-513778

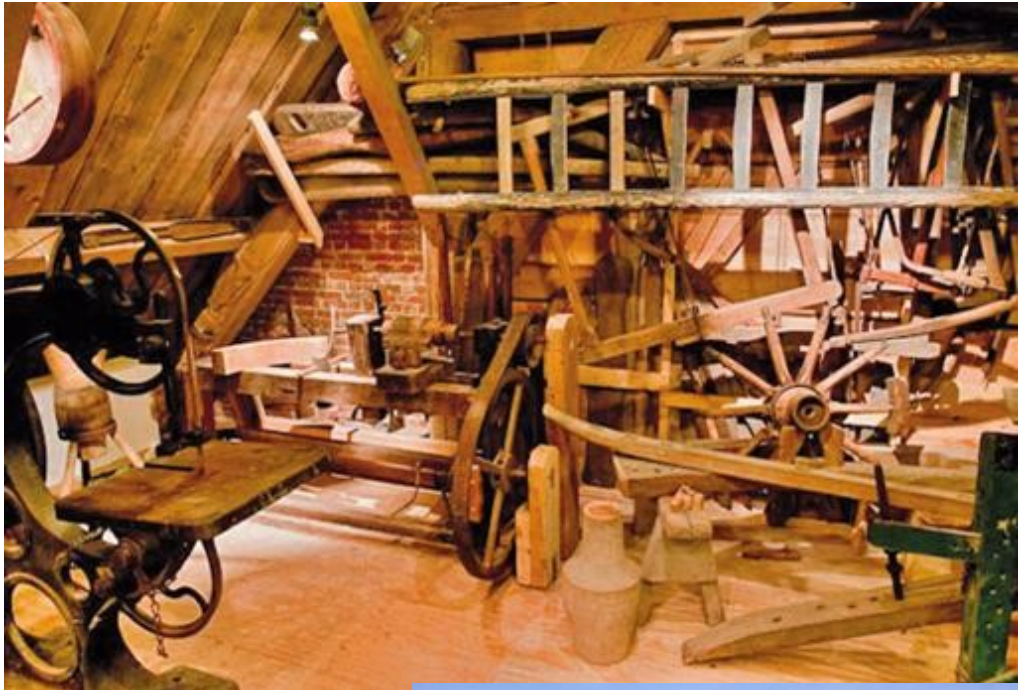
Gied van Lier
Secretaris/
tel: 0165-502933

Kees Groen
Penningmeester
Tel: 0165-508172

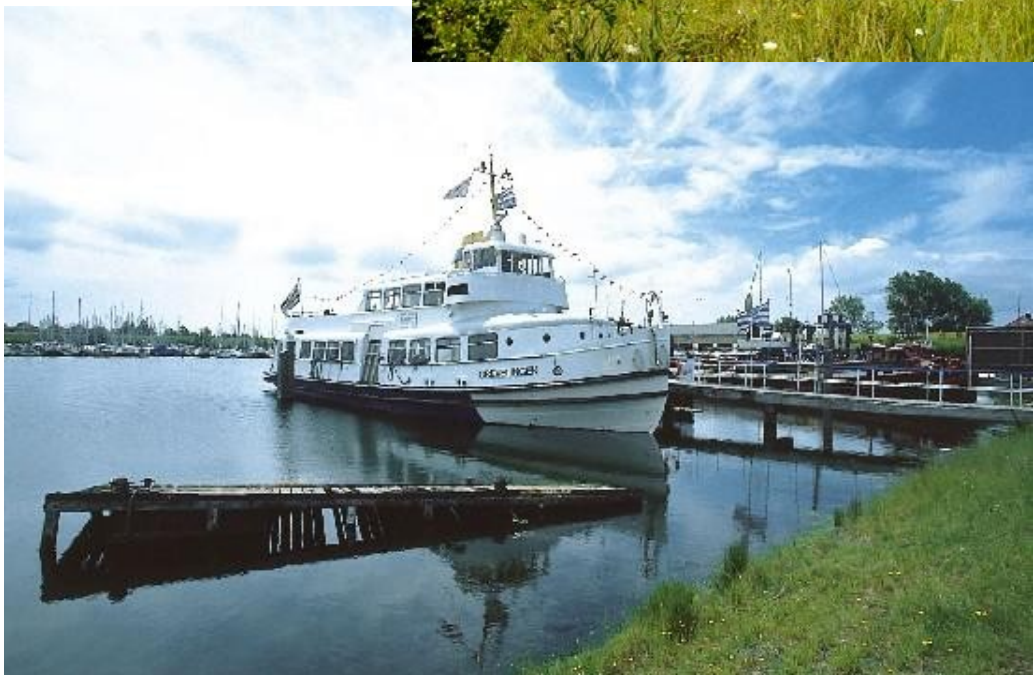
Astrid Kleuskens
Bestuurslid
tel:

Ivo Pertjjs
Bestuurslid
tel:

Kees Rommens
Bestuurslid
tel: 0165-323840

*Bezoek
Schouwen-Duivenland*

C

D

A